

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В СФЕРІ ПРЕВЕНЦІЇ ТА ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ

взаємодію; раціоналізувати використання робочого часу; забезпечити ефективний контроль.

Список використаних джерел:

1. Про засади запобігання і протидії корупції: Закон України від 07 квітня 2011 року № 3206-VI // Відомості Верховної Ради України. - 2011. - № 40. – ел. ресурс: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3206-17>
2. Міжнародна поліцейська енциклопедія: у 10 т. / відп. ред.: Є. М. Моїсєєв, В. Я. Тацій, Ю. С. Шемшученко. –Т. V: Кримінально-процесуальна та криміналістична діяльність поліцейських організацій. – К.: Атіка, 2009 – 1008 с.
3. Криміналістика: підручник /В. В. Пясковський, Ю. М. Черноус, А. В. Іщенко, О. О. Алексєєв та ін. – К.: Центр навчальної літератури, 2015. – 544 с.

Федичканич А.В. курсант 2-го курсу ННІ №3 НАВС
Науковий керівник: доцент кафедри
Кримінального права, кандидат юридичних
наук, доцент **Хабло О.Ю.**

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ ПРОНИКНЕННЯ ДО ЖИТЛА ЧИ ІНШОГО ВОЛОДІННЯ ОСОБИ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ

Роботу органів досудового розслідування неможливо уявити без чітко визначеної законодавчої бази, яка регламентує основні напрями їх діяльності. Та, на жаль, непоодинокими є випадки недосконалого нормативно-правового регулювання, що призводять до проблем у правозастосовній діяльності органів розслідування. Суттєві проблеми у діяльності слідчих викликає недосконалість кримінального процесуального законодавства щодо огляду й обшуку житла чи іншого володіння особи.

Конституція України гарантує кожній людині недоторканність житла, недопущення проникнення до житла чи до іншого володіння особи, проведення в них огляду чи обшуку без умотивованого рішення суду [1]. Крім того, Основний Закон визначає Україну як демократичну, соціальну, правову державу, головним обов'язком якої є утвердження й забезпечення прав і свобод людини та громадянина. Зазначені конституційні права й свободи людини гарантуються та забезпечуються під час кримінального провадження.

Згідно зі ст. 13 Кримінального процесуального кодексу (далі - КПК) України, не допускається проникнення до житла чи до іншого володіння особи, проведення в них огляду чи обшуку інакше як за вмотивованим судовим рішенням, крім випадків, передбачених цим Кодексом. Виникає питання, як невідкладно провести вказані дії, якщо власник житла заперечує

щодо «проникнення» слідчого до його володіння, а втрачений час для отримання рішення слідчого судді зашкодить кримінальному провадженню. КПК України закріплює випадки, коли обмежувати право на недоторканність житла чи іншого володіння особи дозволяється в іншому, ніж передбачений ч. 1 ст. 233 КПК України, порядку. Такі випадки мають невідкладний характер, є винятком із загального правила і пов'язані з урятуванням життя людей та майна чи з безпосереднім переслідуванням осіб, які підозрюються у вчиненні злочину. Користуючись вимогою крайньої необхідності, з метою захисту соціально значущих цінностей прокурор чи слідчий мають право до постановлення ухвали слідчого судді чи без згоди власника увійти до житла чи іншого володіння особи, провести у них обшук і без попереднього рішення суду.

Після проведення такого обшуку прокурор, слідчий за погодженням із прокурором зобов'язаний невідкладно після здійснення таких дій звернутися з клопотанням про проведення обшуку до слідчого судді. Клопотання повинно відповідати вимогам, що містяться у ч. 3 ст. 234 КПК. Розгляд клопотання відбувається у порядку, передбаченому ст. 234 КПК. У такому разі слідчий суддя здійснює не попередній, а наступний судовий контроль. Він розглядає клопотання про обшук, протокол обшуку та надані слідчим документи, а також інші матеріали, якими обґрунтовується необхідність обшуку, в день його надходження до суду в закритому судовому засіданні за обов'язковою участю слідчого чи прокурора. Серед інших він повинен особливу увагу приділити вирішенню питання про те, чи дійсно були підстави для негайного проникнення до житла чи іншого володіння особи без ухвали слідчого судді [2, с. 591].

Якщо прокурор відмовиться погодити клопотання слідчого про обшук або слідчий суддя відмовить у задоволенні клопотання про обшук, встановлені внаслідок такого обшуку докази є недопустимими, а отримана інформація підлягає знищенню в порядку, передбаченому ст. 255 КПК. Таким чином, ч. 3 ст. 233 КПК України надає змогу проникнути до житла і провести там таку слідчу дію, як «обшук». Водночас про проведення у невідкладних випадках без дозволу власника чи рішення слідчого судді в житлі чи іншому володінні особи огляду чи інших процесуальних дій у вказаній нормі взагалі не йдеться. Відтак із метою забезпечення ефективності кримінального провадження доцільно було б внести зміни до ч. 3 ст. 233 КПК України, доповнивши перелік випадків «примусового» проникнення до житла чи іншого володіння особи необхідністю проведення в ньому огляду.

Отже, одним з актуальних питань є недосконалість правової регламентації порядку проведення огляду й обшуку житла чи іншого володіння особи без ухвали слідчого судді, що призводить до затягування кримінального провадження, а в деяких випадках – до втрати можливості здобуття важливих фактичних даних. Тому можна дійти висновку, що кримінальне процесуальне законодавство потребує вдосконалення з метою підвищення оперативності, ефективності та справедливості

кримінального судочинства. Зрозуміло, що оновлення правового поля у вказаному напрямі не вирішить в один момент усі проблеми діяльності органів досудового розслідування. Однак це дасть змогу закласти якісний правовий фундамент для подальших практичних дій.

Список використаних джерел:

1. М.І Карпенко. Практичні та організаційні проблеми діяльності органів досудового розслідування за новим КПК України. веб-сайт. URL: <http://www.irbis-nbuv.gov.ua>
2. О.В. Білоус. Невідкладні випадки проникнення до житла чи іншого володіння особи у кримінальному провадженні.
3. Процесуальні проблеми особистого обшуку особи під час огляду житла: веб-сайт. URL: <https://blog.liga.net/user/dkonovalenko/article/26528>
4. П.Г. Назаренко. «Принципи недоторканості житла чи іншого володіння особи: загальнотеоретичний аналіз». веб-сайт. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua>.

Дударєва В.В., студент 2-го курсу ННІ№3 НАВС
Науковий керівник: доцент кафедри
криміналістики та судової медицини,
кандидат юридичних наук, доцент **Лісогор В.Г.**

***ТАКТИЧНІ ПРИЙОМИ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ
КОРУПЦІЙНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ***

Недосконалість існуючої системи антикорупційних органів, а також відсутність чіткої державної антикорупційної політики та державних органів, відповідальних за її реалізацію, є одним із найважливіших чинників складної ситуації з корупцією в Україні. Особливе місце в протидії цьому негативному явищу посідає розслідування корупційних злочинів, їх методика і тактика.

Використання тактичних прийомів сприяє ефективності розслідування корупційних правопорушень. Тактичним прийомом може виступати не будь-який, а лише найбільш раціональний і ефективний спосіб здійснення процесуальної дії у певних обставинах його реалізації. Багато вчених відзначають, що криміналістична тактика займає центральне місце в криміналістиці, є загальною системою розслідування злочинів. Таку роль їй відводять у зв'язку з тим, що криміналістична техніка використовується через тактику, без неї вона безпредметна. У свою чергу методика розслідування окремих видів злочинів займається розробкою тактичних прийомів стосовно до розслідування окремих видів злочинів, тобто знову ж ґрунтується на тактиці [2]

Теоретичні проблеми тактичних операцій досліджувалися А. В. Дуловим, який вперше сформулював і висунув цю ідею, В. І. Шикановим і Л. Я. Драпкіним, які її підтримали, П. Д. Біленчуком та іншими. Посилаючись